

equidem & bene, Aesculapi: placent certe
 mirandum in modum quæ de humani corpo-
 ris fundamentis & formatione attulisti. In
 quo summam Dei & naturæ providentiam
 agnosco. Quod enim ex æthereis sedibus spi-
 ritum illum formatorem transmittere digne-
 tur, & nihil suis beneficiis priuatum esse, per-
 fectissimæ eius bonitatis specimē est: inuenisse
 quo decorarentur corpora, sapientiæ: effecisse
 quæ in illis voluit, virtutis (vt habet tuus
 Galenus) inuictæ, et insuperabilis. *AE S C.*
 Et hac quidem ratione hymnis iugiter cele-
 brandus est Διούλιουγος ille *Vrania*: ac tan-
 torum miraculorum *Via*, cum in cœlesti, tum
 humano corpore, nunc demum omnibus di-
 ligentissimè ob id aperienda. Quare, con-
 ciso longiore prologo, si quid habes quod pro-
 ponas, aggrede bonis auspitiis.

Dialogus secundus, de Solis & cœlo-
 rum coaptatione cum anima ratio-
 nali & corpore humano.

VRANIA.

ASOLE, Aesculapi, aut, si ma-
 uis, ab Apolline illustrissimo pa-
 rente tuo, & reliquis progenitori-
 B

bus tuis planetis, necnon consanguineis & affinibus aliis cœlestibus, imo verò, ut paucis dicam, à cœlis vniuersis exordiar: quorum, deum immortalem conditorem esse, non tam (opinor) eris Deòs æde, quin vtrò, vel tacente Mose, totaque Academia, liberè mecum fatearis. Horum quis alius formator fuit? quis in illis excellentissimam pulchritudinem depinxit? quis spherica corpora torauit? quis radios expressit? quis in tam admirandam varietatem digessit? quis tanta diuinitate donauit? quis inferiorem mundum illis circumuestiuit? quis fundamenta sursum iecit? quis motum instituit? quis lumine dotauit? quis tot virtutibus illustrauit? quis tam eleganti spectaculo figurauit? quis occultum spiritum inspirauit? quis motionis mensuram singulis ascripsit? & multa alia adposuit, quæ diuino planè ore tuus recenset Mercurius? Caue, ô Aesculapi, caue ne vnquam artificium suo priues artifice. Est itaque deus horum omnium conditor, moderator & creator. A E S C V L. Sanè impius essem, Vrania, & Cyclopum de gente, nedum deorum, si totus in id tecum non descenderem. Tūque multo sceleratior, si mecum etiam non fatereris, animæ rationalis, & cor-

Solis & cœli vniuersi, necnon partium eius, Deus autor est & creator.

poris, quæ duo hominem constituunt, illum ipsum Opt. Max. Deum, autorem esse, modelis & corporis, ratorem ac conditorem. Quod ex eodem contemporaneo meo Mercurio, diuinorum mysteriorum mihi olim admirabili interprete, qui à seculo Mosis haud ita porro vixit, approbatus & confessus aliorum testimoniis, sic tibi confirmo. Pater omnium (inquit) intellectus, vita & fulgor, hominem sibi similem procreauit: atque ei tanquam filio suo congratulatus est: pulcher enim erat, patrisque sui imaginem ferebat. Agè, Vrania, hinc mihi intelligentiam tuam paulisper explica, & humani corporis structuram cum tuis cælis compone: inuenies profecto in utroque artem non admodum dissimilem, & architectatoris illorum Dei omnipotentis sapientiam ac bonitatem ubique æqualem. Itaque humani opificij admonitione perdisce, ut ille idem meus scribit Mercurius, quis tã pulchræ imaginis conditor? quis oculorum pictor? quis nares, auresque tornauit? quis oris labia distendit? quis nervos porrexit? quis tendonibus musculos alligauit? quis venas irrigauit? quis ossa solidauit? quis carnem epidermide, seu tenui pellicula circumuestiuit? quis digitos articulosque discreuit? quis in pedibus ambis

Animæ rationalis & corporis, necnô partium eius, Deus autor est & creator.

lationem, & totius corporis sustentacula posuit? quis in manibus prehensionem? in oculis visionem? in auribus auditionem? in lingua gustationem? in naribus olfactionem? in cerebro imaginationem, ratiocinationem & memoriam? in ventriculo coctionem? in hepate sanguificationem? in corde vitale vim? in pulmone inspirationem & expirationem? Quis poros corporis perforauit, atque meatus aperuit? quis arterias spirituosas effecit? quis cordi pyramidem impressit? quis iecoris fibras contexuit? quis splenem coegit, atque compressit? quis pulmonum fistulas sculpsit? quis ventriculo capacem amplitudinem tradidit? & , ut paucis dicam, quis parti cuique corporis suam actionem dedit? Quisnam singula finxit? qualis mater? qualis pater? nonne solus omnipotens & inuisibilis deus, cuncta propria voluntate & verbo est molitus? O pulcherrimum naturæ miraculum! ô visionem beatam! ô excellentissimum spectaculum, & artificem supra id omne quod est mirabile admirabilem! *VRAN.* Me iam ad stuporem vsque in dei & naturæ miracula pronocas Aesculapi. Sed heus tu? in-

corporeum planè est, quod Solem & caelos,
 Quod Solem & caelos regit ac necnon stellatas illorum partes, orbiculòsque

omnes, & lucentes globulos regit, ac mouet: mouet, est im-
 nimirum mens diuina, immortalis & inuisi- mortale.
 bilis, ab omni que dimensione aliena. A E S C.

Incorporeum itidem, Vrania, quod animam Quod animam
 rationalem & corpora, illorumque orbicula- rationalem &
 tas partes omnes regit, atque mouet: nimi- corpus huma-
 rum igniculus plane diuinus, & patris cœ- nū regit ac mo-
 lestus vbi que radians, & omnia vegetans uet, est immor-
 spiritus, qui immortalis est, & hic à nemine tale.
 videtur, omni dimensione prorsus carens: Ut

meus me docuit Hermes, sacrorum arcano-
 rum mihi olim interpret verè Trismegistus.

V R A N. Cum Sole & Luna planeta om- Cœlorū partes
 nes Aesculapi, motibus duobus sensui mani- scu stellæ, dupli-
 festissimis mouentur. Vno communi, qui est ci motu mouen-
 totius vniuersitatis cœlorum: & altero par-
 ticulari, de propria planeta cuiusque natura. Corporum hu-
 manorum par-
 tes, duplici mo-
 tu mouentur.

A E S C. Sic corporis humani partes omnes
 motui nata, illum duplicē habere manifestis-
 simè deprehenduntur, Vrania. Vnum, qui de
 totius motione pēdet, & vniuersalis est. Alte-
 rū, qui ab insita parti cuiq; facultate, natura,
 spiritu, & voluntate proficiscitur, atq; exur-
 git. V R A. Hactenus bene Aesculapi: sed
 Sol, radius mētis diuinæ humanis oculis incō-
 prehensibilis, & nature speculū sanèquam
 tersum, deorumque cœlestium, ut tuus Mer-

Sol de cœlo inferiora omnia sibi cōmissa benéfico spiraculo temperat, ac reficit.

Anima rationalis in corpore omnia sibi commissa, &c.

Solis motus in cœlo constans est & indefatigatus.

Animæ rationalis motus in corpore, &c.

Sol nullius potest deum est indigus, ut vires suas exerceat & exerat.

curius loquitur, Deus præstātissimus in cœlo principatum obtinet, mundisq; vniuersum, & quidquid in illo est animabili quadam vi, & viuifico spiraculo vbiq; lucens vegetat, ac temperat. *AE S C.* Eadem ferè via, in humano corpore mens & immortalis

una anima rationalis, Solis (quem mundi animam alicubi dixerunt Academici) imago elegantissima, licet inuisibilis & humanis sensibus incomprehensibilis, maiestatem ac principatum præcipuum obtinet: illudque vniuersum vbiq; vitali spiraculo temperat, sustinet, fouet, ac vegetat.

VRAN. Age, Solis motus à positis cœli fundamentis constans sibi semper est: ad hæc perpetuus, & vniiformis, necnon indefatigatus. *AE S C.* Sic animæ rationalis motus, vrania, à positis sui corporis fundamentis sibi constans est: & à forma, ut loquuntur Platonici, diuinitus impressa perpetuus, omnique diei ac noctis momento, vsque ad extremum vitæ actum indefatigatus. *VRAN.* Phœbus tuo Galeno, Aesculapi, magnus cœli rex nuncupatus, præsidium rerum mundi inferioris quæ ex quatuor elementis cōstant, nullo modo implorat, ut influat, luceat, moueatur, & suas vires exerceat. *AE S C.* In hęc modum

*mens humana, parvulus Sol quibusdā dicta, Anima rationalis nullius post
& rationalis anima, ut moveatur, influat, deum indiga, ut
& suas vires exerceat, rerū corporis ex qua- vires suas in cor-
tuor elementorum permissiōe temperatarum pore exerceat &
opem minimè accersit. Nam simplex est, & exerat,
ut Sol, diuinitatis particeps, proindeque nul-
lius, nisi Dei auxilio, indiga.*

Dialogus tertius, de radiorum Solis,
& eiusdem spirituum cōciliatione
cum humani corporis spiritibus.

VRANIA.

HACTENVS colloquij nostri
prima excursio feliciter sic satis
processit, Aesculapi, proavis edite
diis. Nunc verò in animo est ad alia te vo-
care. Propono itaque Solis radios, quos mundi Solares spiritus
spiritum, & numen nonnulli dicere nihil sunt & radij, essentia
veriti. Hi substantia quaedam sunt dilucida, & sunt tenuissime
subtilis, tenuissima, planè cœlestis, & æthe- & planè æthe-
rea, ab ipso solari corpore producta, ut sur- reæ.
sum, deorsumque citò, ac facile perferantur.
Hem, quid habes in tuis corporibus quod his
mihi opponas? quid? paucis respōde. A E S C.

Hui, tu ne tam subito exultas, Vrania, vix-
B iij